

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrta leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

GLASILO

POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Stane 4 nvč.

Telefon št. 870.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi i. t. d. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Novejšje vesti.

London 14. Glasom vesti s Kube se bijejo srditi boji na višinah Guantanam. Amerikani hočejo izkreati 30.000 mož.

Washington 14. Transportno brodovje, na katerem je vojaštvo, namenjeno za izkrcanje na Kubi, je odplulo še le danes, mesto včeraj. Ta zamuda je neprijetno iznenadila vlado, ker ne vedo, kako naj bi si tolmačili to zamudo.

Frankobrod 14. »Frankfurter Zeitung« priobčuje iz Manile: Ustaši se nahajajo 200 kilometrov od mesta. Mesto je obkoljeno popolnoma. Vsako noč se bijejo boji. Ustaši skušajo vzeti Manilo, da bi tam namestili neodvisno vlado že popred, nego stopijo na kopno Amerikani.

Budimpešta 14. Vsi listi se bavijo s položajem v Avstriji, ki se jim vidi jako resen. Opozicijski listi so uverjeni, da je zginila vsa nada za kako sporazumljenje o kvoti, in zahtevajo samostojnost v carinarskih stvarih. Jako možno je, da bodo sedanje težave neugodno vplivale tudi na one kroge, ki bi hoteli ohraniti dosedanje razmerje do Avstrije, ter jih dovesti do odločeb, do katerih je imela opozicija dosedaj le malo nade.

Rim 14. Za otvorjenje parlamenta je dospelo v Rim že nad 200 poslancev. Vse stranke imajo posvetovanja. Tudi ministerstvo ima posvetovanje o izjavi, ki jo poda v zbornici. Ministerstvo bode imelo v zbornici le malo večino.

Pariz 14. Danes je ministerski predsednik Meline izjavil v zbornici — na razpravi o splošni politiki ministerstva — na včerajšnji govor Bourgeoisa, da vlada je vedno pripravljena k spravi, toda socializem, ako bi došel do gospodstva,

bi značil pogubo republike in Francije. — Bourgeois je zatrjal, da njegovemu davčnemu sistemu je ta namen, da bi prinesel olajšanje malemu davkoplačevalcu. Drumont je izjavil, da on je antisemit, ker množina premoženja pripada Židom. Mej vsemi kristijani ni niti jednega, ki bi imel toliko, kolikor ima Rothschild. — O glasovanjih je ostala vlada v manjšini in se govori, da ministerstvo poda jutri svojo ostavko.

O naši organizaciji.

Poročal Fr. Orel na zborovanji slov. učit. društva za koperski okraj.

(Dalje).

Večkrat smo čitali v naših političnih časopisih, da so te pokrajine država v državi, kateri ne veljajo splošni zakoni. Tako je tudi istrski narodni učitelj neka posebnost med učitelji avstrijskimi.

Omenil sem že prej, da učiteljstvo ne uživa onega ugleda, kateri bi mu pristojal po velevažni nalogi, katero vršuje. Da pa posebnost istrski učitelj ne uživa simpatij niti med svojimi stanovskimi tovariši istorodnih drugih pokrajin, to je obžalovanja vredno. Čestokrat sem imel priliko slišati, da so ti tovariši, govoreči o učitelju, govorili kakor o kolegu druge vrste. Krona temu pa je novi epiteton ornans, kateri se mu je poklonil o priliki zborovanja naše »Zaveze« v Opatiji. Tedaj se ga je nazvalo: istrsko šemo. Ako bi bilo to veljalo moji malenkosti, stisnil bi bil molče ramena, tolaže se s tem, da sem morda napravil kako nerodnost, torej zaslužil ta poklon. Ali, ko je oni gospod (nomina sunt odiosa) izgovoril to, tedaj ni vedel zame, niti me videl in tako bi bil dobil ta častni naslov tudi katerikoli Vas, ki bi se bil našel tedaj

na mojem mestu. One noči nisem več spal, ker sem premišljeval, po katerem vspehu se je sodilo učitelja istrskega, ko se ga je tako počastilo.

Ne manj nego učiteljstvo drugih pokrajin trudi se učiteljstvo te dežele za narodovo prosveto in pri tem bije tak boj za obstanek, o katerem ne more imeti pojma oni, ki ni sam živel v tej tužni pokrajini.

Da-li je torej učitelj istrski res zaslužil tak poklon, o tem, častita gospoda, sodite Vi.

Po naslovu, kateri sem dal svoji nalogi in po tem, kar sem poročal dosedaj, sodili bode, da sem se oddaljil od predmeta, govoré o našem položaju. Ali položaj spada po moji sodbi tudi k točki organizacije. Stori sem to tudi zato, da sem odvrnil morebitna očitavanja, ako se do sedaj nemoremo ponasati z vspehi, in tudi zato da sem rešil čast našo. Gospodje, ki so že pred menoj obravnavali ta predmet, so povdarjali, da naša organizacija se spopolni najpoprej, ako bomo umeli spoštovati sami sebe. »Popotnik« je napisal v svoji lanski 20. številki: »Glavni vzrok, da nam naša lepa, skoraj vzgledna organizacija tako malo koristi, je pomanjkanje celokupne (povdarja celokupne) stanovske zavesti. Kjer te ni, ni stanovskega ponosa, ne zaupanja v svojo moč in ne spoštovanja samega sebe; kedor pa se ne spoštuje sam, podlaga je tujčevi peti.«

V sedaj navedenem citatu se povdarja vzgledna organizacija naš. Tudi g. E. Gangl je trdil na občenem zboru »Slov. učit. društva« v Ljubljani dne 28. decembra 1897, da ne misli, da nismo organizovani že danes tako, kakor malokateri stan.

Jaz se s to trditvijo nikakor ne vjemam.

Ako bi že bili tako vzgledno organizovani, potem bi moral nehati v naših vrstah vsaki sepa-

P O D L I S T E K.

106

PREDNJA STRAŽA.

ROMAN.

Poljski spisatelj Boleslav Prus. Poslov. Podravskega.

Z velikim trudom je splezal na grič, da bi pregledal okolico in ne zablodil. Toda videl je samo sneg, tu pa tam zaraščen z grmičjem. Sneg na desno, na levo, sneg za njim pred njim in pod njim, a naokrog — tema. Izza oblakov ni kukala ni jedna zvezda; celó na zahodu je ugasnila večerna zarja. Nič, nego tema in sneg, pobarvan črnim grmičjem.

Poskušal je iti z griča. Tu se mu je zdelo preveč strmo, tam je bilo preveč goščave. Naposled je naletel na ugodnejši prostor in tipaje z gorjačo, je stopil par korakov naprej ter padel za več laktov v globočino. Prava sreča zanj, da je bilo na tem mestu za pas debelo snega; drugače bi se bil ubil z otrokom vred.

Prestrašena sirota je jela potihoma ihteti (glas je imela vedno slab) in v Matijevem sreu se je jel vzbujati nemir.

»Zabloditi, nisem zablodil«, si je mislil, »ker to je vendar znana okolica, so naši jarki. Toda kako priti iz njih?«

Znovi je jel hoditi, toda že po jarkih. Sneg mu je segal ponekje do kolen, drugje do morske kosti, ponekje še mimo kolen. Šel je kake pol ure, kar je došel na poteptano gaz. Pokleknil je, potipal z roko ter spoznal, da je to njega lastni sled.

»To ju uprav napačna pot!« je zamomljal ter krenil v drugo sotesko. Znovi je korakal nekaj časa ter našel nekaj rov pod gričem. Otikal je z roko steno in podoba jame ter se prepričal, da je to ono mesto, kamor je padel poprej z rebra.

Napel je posluh, kajti zdelo se mu je, da sliši nekaj šum. Evo, grmičje mu tako šumi nad glavo. Tam gori je nastal veter ter drvil oblake, sipajoče droben, toda oster sneg, ki ga je pikal po rokah, kakor roj komarjev.

»Kaj, ko bi bila prišla poslednja ura?« mislil si je. »I — ne...« je zašepetal, saj moram poprej najti konja, da me ne bodo imeli za tata.«

Ovil je siroto, ki mu je, negledé na gibanje in neugodnost, na rokah, trdo zaspala ter jel iti po klanec brez cilja, samo da je sploh nekam šel.

»Ne bilo bi pametno sedeti«, je mrmral, »kajti če endrat sedem, pa zmrznem, a konj vendar ne pustim tatovom...«

Oster sneg je padal čimdalje gostejši ter pobelil Matijčka od nog do glave. Slišajoči veter, šumeči po griču, se je hlapec radoval, da ga metelica ni zalotila na polju, marveč v jarkih, kjer je vsikdar nekoliko bolje.

»Še celo toplo je — toda vendar ne sedem, marveč hoditi hočem semtertje do jutra, sicer bi zmrznul.«

Bilo je še daleč do polnoči, ko so noge Ovarju povsem odpovedale pokorščino, da ni mogel več z njimi odgrinjati snega. Torej je obstal ter jel cepetati z nogami na mestu. Ker pa ga je utru-

dilo tudi to, približal se je k nekemu rovu ter se oprl z hrbtom ob glinasto steno.

Ta prostor se mu je zdel izvrsten. Bil je nekoliko vzvišen nad sotesko; globel njegova ni bila prevelika, pač pa primerna za jednega človeka. Od vseh strani ga je obkoljevalo grmičje, torej ga tudi sneg ni dosti nadlegoval. Vrh tega je imel še drugo prednost ta prostor. Ko se mu je spodrsnilo, začutil je Matija, da na desno v globeli je nekaj širok kamen, tako visok kakor stol.

»Sesti, ne sedem«, mislil si je, »ker bi zmrznil. Toda nekoliko posedeti je mogoče. Resnica«, je dodal sam pri sebi čez nekaj časa, »na mrazu se ne sme spati niti ležati, toda nekoliko posedeti ni škodljivo.«

Sedel je torej pogumno, potegnil si kučmo na ušesa, močnejše zavil siroto, ki je še neprestano spala ter premišljeval, da — ko si počije nekoliko, — pojde zopet cepetat z nogami, pa si znovi počije ter znovi nekoliko pocepeta in tako dočaka jutra.

»Da bi le ne zaspal«, je mrmral.

V tej globeli ga sneg že ni dosegel; celo zdelo se mu je, da je nekoliko topleje. Matiju so se zmrzle noge otajale in namesto mrazu je čutil, da mu nekaj hodi po stopalu, kakor mravlje. Te mravlje, prelazivši mu med prsti, so mu jele brniti po vsem stopalu, potem so zlezle na zlomljeno nogo, na to na zdravo ter dosegle kolen.

(Pride se).

ratizem, odstopiti bi morale osebnosti v prid celokupni stanovski koristi. Svojo edinstvo bi pa najbolje pokazali v tem, da bi se odločili imeti le jeden strokovni list. Faktično slovensko učiteljsvo nima svojega glasila, kajti pedagoška lista, katere izhajata v Sloveniji, je jeden štajerski, drugi kranjski. To potrjuje tudi g. I. Šega v 5. štv. »Popotnika« letnika 1896., ko pravi: »Škoda le, da sta lista nekako omejena, rekši, da sta razširjena večinoma bolj v dotični deželi, kjer izhajata«.

In s kakimi težavami se boriti upravi obeh listov, to nam kažejo njuni konceletni računi. O »Popotniku« smo slišali na lanskem Zavezinem zborovanju v Celji, da tiči tako v dolgovih, da mu bode težko izkupati se. Pa tudi »Učiteljski tovariš« je imel v lanskem letu 256 gld. deficita, kateri se sicer za letos še pokrije, ker ima od prej 246 gld. gotovine in če se všteje 100 gld., vloženih v poštni hranilnici. Da se je torej pokrila primanjkljaj, trebalo je nekako načeti fond. In kedar se izprazni ta?

»Učiteljski tovariš« je v svoji 18. štv. lanskega letnika sam konstatiral, da nas je premalo slovenskih učiteljev, da bi mogli vzdrževati dva lista z enakim programom.

»Ako bi se ti glasili združili, potem bi tudi slovensko učiteljsvo imelo veliko manjše stroške, pa veliko več duševnega haska, kar je v današnjih dneh poseba važno, ker se nam le prerado predbaciva duševno omejenost in drugo.« Tako gosp. Šega v prej navedeni številki.

(Pride še).

Politični pregled.

Izjave strank v parlamentu avstrijskem. Včeraj so izdale stranke svoje izjave.

Izjava skupin večine pravi: Večina je postrtovalno storila vse, da bi omogočila delovanje v parlamentu, in je opuščala vse, kar bi moglo ovirati to delovanje. Tako n. pr. ni izvolila prejšnjega predsedništva, je opustila strožje odredbe za slučaj motenja razprav, je vsprejela brez opozicije nove jezikovne navedbe, spremenjene v prilog Nemeem, in ni storila nikakega poskusa za okrajšanje jezikovne razprave. Izjava povdarja, da je večina povodom predloženja začasnega proračuna in velevažnih narodno-gospodarskih in socialno-politiških zakonskih načrtov storila poskus, da bi sprožila parlamentarno razpravo o istih, in to na jedni strani v obrambo ustavnih pravic parlamenta, na drugi strani pa v interesu močno oškodovanega gospodarstva. Ko pa je videla, da je na posvetovanju načelnikov klubom opozicija odbila vsaki predlog večine, je poslednja opustila nadaljnje prizadevanje, ker je možno po sedanjem pomanjkljivem poslovnem redu, da manjšina zapreča vsako posvetovanje ter bi takov poskus za razpravo le povečal razburjenje v zbornici. Tako je morala zbornica vnovič ostaviti delo, ne da bi bila ni najmanj ugodila potrebam poljedelskega, obrtnega, industrijskega in delavskega prebivalstva, nahajajočega se v težki krizi, ne da bi bila odprla možnost izvršenja obsežnih namerovanih investicij in ne da bi se bila izognila izvenparlamentarnemu dovoljenju davkov. V interesu monarhije nujno potrebna pogodba z Ogersko, po katere ugodni rešitvi bi se mogla razbremeniti ta državna polovica in bi zajedno mogla priti pomoč deželnim financam, ostane nerešena še nadalje. Do volitve jezikovnega odseka niti ni prišlo, in nič manje nego 51, večinoma opozicijskih govornikov je priglasenih sedaj ob sklepu zasedanja. Globoko obžalovaje te odnošaje — za katere more po svoji vesti odkloniti vsako odgovornost — izjavlja večina vzlie skušnjam, ki jih je doživela v zadnjem zasedanju se svojo prijenljivostjo, sezajočo do samozatajevanja, in vzlie prebitim težkim napadom, da je pripravljena do vsake žrtve v dosego cilja, po katerem stremi vlada, po zopetnem izdatnem parlamentariškem delovanju, v kolikor bi žrtve ne značila nje abdikacije kakor večina in ne bi dovajala do odpovedbe temeljnim načelom, izraženim v adresnem načrtu od l. 1897.

Ta izjava večine je pač pojav uprav evangelske zmernosti, samozatajevanja in spravljivosti in verjamemo današnjim poročilom, da je bilo v parlamentarni komisiji desnice hudih bojev, predno se je vsprejela ta izjava. Je že zopet delovala tu zavora, kateri je ime — Dipauli!

Izjave nemške napredne stranke, nemške ljudske stranke, nacionaleev in krščanskih socialistov povdarjajo, da te skupine tudi v bodoče ostanejo zveste nemški vzajemnosti ter zahtevi po odpravi jezikovnih naredeb. Nemška ljudska stranka pravi, da te navedbe značijo žaljenje nemškega naroda. Dokler ne bodo hoteli čuti glasu nemškega naroda, ni niti misliti na parlamentarno delovanje.

Nemški naprednjaki pa so toli drzni, da očitajo svojim narodnim nasprotnikom, da ne kažejo nikake dobre volje za pošteno spravo.

Liberalno veleposestvo ni še izdalo svoje izjave, a gotovo je, da bode zahtevalo tudi ono, da se odpravijo jezikovne navedbe.

O položaju. Jeden sotrudnikov lista »Reichswehr« je imel z jednim voditeljev desnice razgovor o položaju, sosebno pa o odloženju razprav zbornice poslancev. Ta parlamentarec je tega menenja, da je to nenadno odloženje bil — zgrešen čin. Grof Thun se je s tem — če tudi nehoté — zadel ob desnico, ne da bi našel kaj hvale na levi. O tem ni dvoma, da bode na jesen viharneje v zbornici, nego je bilo v tem pomladanjem zasedanju. To pa že zato, ker se bode opozicija kazala razžaljeno, da grof Thun ni odgovoril na nje interpelacije radi dogodkov v Graden. Tudi v tem se moti grof Thun, ako meni, da uveljavljenjem raznih koristnih in popularnih zakonov na podlagi § 14. doseže, da bodo stranke na jesen bolj spravljive. Počitnice gotovo ne donesejo ohlajenja. V sled nemško-radikalnih agitacij se bodo tudi najzmernejši nemški poslanci morali kazati radikalne. Sehönererjeva skupina bode spretno izkoriščala brezvspešnost razprave o jezikovnih predlogih in bode se zasmehovala druge nemške skupine, da so se sploh spustile v razpravo. Istotako se bodo izkoriščali dogodki v Graden. Vsemu temu bode posledica ta, da se nasprotstva še poojstré, ter bodo stranke na jesen še manje spravljive. Z odloženjem razprav je torej grof Thun napravil radikaleem le uslugo. Mesece je pustil zbornico zbrano, a sedaj jo je poslal domov, ne da bi se bil dosegel ni najmanjši vspeh. Desnici je na vse zadnje vsejedno, kaj da počne grof Thun. **Ona je sedaj zlozna in more mirno gledati v bodočnost.** Desnica ni vladna stranka in nima do ministerstva nikakih odnošajev. Najbolji dokaz temu je dejstvo, da voditelj desnice, vitez Jaworski, še v nedeljo ni vedel, da se zbornica odloži.

Ta parlamentarec desnice ne veruje, da bi se jezikovne navedbe odpravile. To bi tudi ne koristilo. Opozicija ne bode zadovoljna tudi po odpravi jezikovnih naredeb. In Čehi bi se tudi postavili po robu najodločnejše, ako ne dobe primerne nado mestila za jezikovne navedbe. Položenje bi se torej le poslabšalo. Grof Thun bi imel potem sovražnikov na desni in na levi. Toda izhod se mora najti. Tak izhod bi mogel biti dober jezikovni zakon, katerega pa bi ne smela skleniti sedanja zbornica. Ta jezikovni zakon se mora izdelati brez strasti, brez narodnega sovražstva, le po načelih pravice in pravičnosti. Za to ni zmožen sedanji parlament. In ker je že došla ta kriza, mora biti vladi naloga, da odvrne državno krizo — in če bi se imel žrtvovati parlament v njega sedanji sestavi. Pravi Avstrijec ne bode jokali za tem parlamentom.

Voditelj desnice je torej izrekel sodbo, ki se do pičice pokriva z sodbo, ki smo jo napisali mi v zadnjem izdanju: »V nemškem taboru ne more priti do pomirjenja, ker niso vznemirjeni radi jezikovnih naredeb, ampak je gotovo, da bodo besneli še naprej, tudi če se danes odpravijo jezikovne navedbe. Zato se čudimo grofu Thunu, da hoče zopet valiti kamen navzgor, da-si ve, da mu gotovo zdrkne zopet nizdolu«.

Proti nemškemu radikalizmu. V nedeljo se je imel vršiti v Bolcanu shod nemških katolikov južnega Tirola, na katerem bi bili govorili o propovedi škofa tridentinskega glede nemško-nacionalnega lista »Bozener Zeitung«. Ta shod se pa ni mogel vršiti, ker je župan dr. Perathoner v zadnji hip odrekel meščansko dvorano. Vzlie temu je prišlo na tisoče kmetov od vseh strani. Ob splošnem navdušenju so zborovalci izrekli svoje ogorčenje listu »Bozener Zeitung« in nemškemu radikaleem sploh. Pritrjevalnih pismen je došlo iz vse Avstrije.

Tu bi bila na svojem mestu ta-le opazka: In vendar so bili ravno konservativni poslanci iz Tirola, ki so jeli na strani večine delati težave iz strahu pred nemškim radikalizmom. Umikaje se pred radikalizmom, so le gladili pota — radika-

lizmu. Sedaj pa morajo popravljati kmetje, kar so zavozili poslanci.

Svarilo avstrijskim Nemcem. V Berolinu izhajajoči list »Post« pravi — govore o sedanji krizi v Avstriji —, da je obnovenje pogodbe z Ogersko v interesu avstrijskih Nemcev. Pomanjkanje političke skušnje in dalekoglednosti — to da sta bila od nekdanj pogreška avstrijskih Nemcev. Isti niso imeli nikdar pravega vida za razmerje sil. Ali ne bi bil to nazadek, reakcija brez primere, ako bi se zrahljala zadnja vez jednotne države in bi se potegnili carinarska meja mej obema polovicama? Sedaj imajo Nemei v rokah, da obvarujejo status quo s tem, da — ne da bi škodovali svojemu narodnemu boju — dajo državi, kar jej gre, in ponove zopet za jedno desetletje staro državnoopravno razmerje. »Post« zaključuje: »V resni uri bi hoteli še enkrat posvariti avstrijske Nemece, da bi radi državne ukupnosti, radi trozveze in radi evropske mirovne politike, premagovali sami sebe«.

Ako imajo Nemei le še trohice hladne razsodnosti za svojo lastno korist, morali bi slušati to prijateljsko svarilo. Prav ima berolinski list: duvalistična oblika naše države se je ustvarila le dvema narodoma na korist: tu Nemeem, tam Madjarom. Temu resničnemu smotru svojem je služil duvalizem zvesto do današnjega dne: vzdrževal je nemško-madarsko gospodstvo in temu gospodstvu na ljubo imamo zvezo z Nemčijo in Italijo, sedanjo vnano politiko, ki zopet upliva na notranjo politiko, v znišlu neprijaznem Slovanom.

Berolinski list svari Nemece, naj ne delajo ovir obnovenju pogodbe z Ogersko: v imenu nemške koristi, ki sloni na duvalizmu in trozvezi! Iz tega svarila Nemeem si tudi Slovani lahko izprijajo prav primeren pouk za nadaljnje postopanje sosebno ob vprašanju obnovenja pogodbe z Ogersko.

Domače vesti.

V spomin Frana Skedla, bivšega c. in kr. komisarja mornarnice. Bilo je v nedeljo popoldne v Pulji. Takoj po kosilu sem odšel v kavarno »Miramar«, kjer so bili že zbrani prijatelji Ante, Dašo in Laeko. Nisem še izpil kave, ko je predlagal Ante: »Pojmo k Stoparju! Brežanka je dobra, v šumi je hladno! Tam naredimo lahko »tresette«.

»Čuj Ante, pa daj ti plačati voz, ko je tako vroče!« se je oglasil Dašo.

»Tega pa ne; jaz pojdem raje peš, a ti, mlad kapelan, se lahko voziš se svojima Hrvatoma Laekom in doktorjem«.

Ni še izrekel teh besed naš Ante in glej, že sta prihajala v kavarno Ambrož in Skedl!

Ko sta izpila kavo tudi ona, dvignilo se nas je vseh šest in smo se odpeljali na dveh vozeh v »cesarski gozd«, to jedino zavetišče pred poletno vročino v Pulju, seveda določilom, da plačamo vsak za-se in ne Ante za vseh.

Tako se je godilo vsako nedeljo, vsaki praznik, radi česar se je moja žena srdila precej, a ni jej koristilo.

Kdo ne bi se rad vozil ali sprehodil do »cesarskega gozda« v gostoljubno gostilno Stoparjevo (nič ne de, da je trebalo slano plačati), kjer ti je Stipe časno, še tudi kasno poslužil za ugasitev žeje in ukrotitev razburjenega želodeca, mej tem ko ti je milo dete Herminica ponudila nagelj ali rožico, a vesela čud prijatelja Skedla te je vsaki hip prijetno šalo silila na smeh.

V resnici, krasni so bili oni dnevi: Antina patrijarhalna resnost, zasoljena večkrat tipičnim »him«, in pa Skedlova vesela prebrisnost držali sti društvo vedno animirano.

In prepevalo se je v »cesarskem gozdu«. Oh, kako se je razlegal milozvočni »čez« našega Skedla po večerni tišini! Tudi Ante se svojim »basso profundo« ni zaostajal, dočim smo mi drugi pomagali vsaki po svoji moči.

Lepi časi so prošli. Dašo je moral v Mrkopalj, kamor so ga imenovali župnikom; doktor se je preselil v Trst in Skedl se je vkreal na vojno ladjo »Wien« za Kreto. Ostala trojica so seveda tudi še pozneje zahajali v »cesarski gozd« in če Stopar ni hotel biti za »četrtga«, pa se je igralo »tresette« v treh.

Zdaj pa je došla tužna vest: črna smrt je pokosila našega dobrega, veselega Skedla v naj-

boljši življenski moči. Otela ga je ljubavi užaljenih sorodnikov in vernih prijateljev.

Skedla Frana ni več! Je-li to mogoče? Je-li to mogoče? Ono zdravo junaško telo, oni razveseljujoči humor, one živahne doskočice, ona šaljiva pripovedovanja — vse nam je minolo! Rodna gruda pokriva smrtne ostanke Tvoje, o dobri in veseli Frane! Duša Tvoja prijateljska pa je odletela k Onemu, ki jo je vstvaril, in gotovo gleda sedaj na tugo in žalost vseh nas, ki smo Te spoštovali in ljubili! Pokoj Ti večni! Vživaj rajsko blaženstvo!

Jeden od šestorice.

Obrekovalci naroda našega. Saj smo vedeli, da sta »Mattino« in »Piccolo« zagrešila zopet grozno obrekovanje, ko sta poročala o nekem »divjaškem napadu« na izletnike v Nabrežini.

Po avtentičnem poročilu, ki smo je prejeli iz Nabrežine, se je stvar dogodila takele:

Na javnem trgu pred Tanečtovo in Caharijevo gostilno je sedelo minolo nedeljo na večer mnogo ljudi, ki so se mirno zabavali med seboj. Povdariti treba pa, da je bilo občinstvo mešano, in ne samo slovensko, ker je bilo kakih sto laških izletnikov.

Kar je pridrčal na trg voz, na katerem je bila družba 5—6 oseb, ki je kričala na vse grlo: Viva Dante Alighieri, el gran maestro e protettore della Lega Nazionale!! Vmes pa je bilo čuti neko poznano laško izzivalno pesem.

Ljudstvo se niti zmenilo ni za to kričanje.

Kar je voznik — ne vemo, ali je bil pijan ali kaj — naglo zasukal konja proti jedni mizi, okolo katere je sedelo možkih, ženskih in otrok, **sami laški izletniki.** Ženske in otroci so začeli kričati, možki pa so dvignili stolice proti konjemu. Voznik, videč, da je slabo zavozil, je hitro obrnil konja in zdriljal z javnega trga. Vse to se je izvršilo v dobri pol minuti.

Občinski redar je konstatoval takoj, da je bilo res prebrnjenih par stolice, a nikdo ni vedel, kako se je zgodilo to.

O polnoči pa so se povrnil isti kričači v spremstvu križkih orožnikov pod pretvezo, da hočejo imeti dva zgubljena klobuka. Eden pa je priznal postajevoji Olivu Duchattiju, da je klobuk zgubil mejpotoma!!! O tem besedovanju pa so kričali dotičniki, posebno pa vozniki: Tukaj ste toliko ravbarjev!

Pravo čudo je bilo zares, da je ljudstvo ostalo mirno in da je le protestovalo proti takemu žaljenju in izzivanju.

Pretepa ni bilo nikakega, le člen one družbe Fran Berbot — njegovo ime treba ovekovečiti na tem mestu — se je pritoževal, da je nekaj opraskan na rokah, a ni vedel, kako se mu je pripetilo to.

Pridodati bi bilo, da je dotični voznik zatožen od orožnikov.

Županstvo bode protestovalo uradno proti nesramnim lažem, ki sta jih prinesla »Piccolo« in »Mattino«. Konečno bodi še zapisano tu, da v Nabrežini živi veliko italijanskih delavcev, in celo laških podanikov, a nikdar se nobenemu ne zgodi kaj žalega radi njegove narodnosti. To povdarjajo tudi tam živeči Lahi sami, ki so minolo nedeljo glasno izrekli svoj stud na grdem postopanju dotične družbe, ki je žalila in izzivala, a v zahvalo, da jim ljudstvo ni poplačalo, kakor bi zaslužili, pa kriče sedaj — o divjakih v Nabrežini!

Da bi le bili Lahi povsodi tako tolerantni in — civilizovani kakor so v Nabrežini, imeli bi drugačnih odnošajev v deželi.

Sram pa bodi tudi glasili, ki se dajeti porabljeni za sistematično obrekovanje našega ljudstva tudi tedaj, ko to ubogo ljudstvo mirno prenaša najnesramnejša žaljenja in izzivanja.

Dopisniku iz Gorice. Kar se dostaje opisane čina samega, smo pripravljene natisniti Vašo pritožbo, ker je novinstvu dolžnost grajati nepristojnosti, kjer jih koli vidi. Ker pa je obdolženje, ki ste naperili proti dotični odlični osebi jako hudo, moramo že zahtevati, da dotičnik, kateremu se je baje dogodila opisana krivica, vse potrdi z lastnim podpisom. Za taka težka žaljenja ne moremo prevzeti odgovornosti pred javnostjo.

Ali, spoštovani gospod: opazke, ki ste jih pridodali označivši dotični slučaj, so nas naravnost užalile. Tako ne sme klicati Slovenec Slovencu!

Prosimo Vas, prečitajte še enkrat, kar ste napisali:

»Vsa čast gospodu v drugem obziru, toda če meni on takim in enakim načinom pridobiti si simpatij med slovenskim narodom na Primorskem sploh in v Gorici še posebej, se najbrže jako moti. Lepo je biti energičnim, a ko se ta energija spremeni v pedanterijo, je neodpušljiva. Primorskih Slovencev je malo — mi ne moremo tako pometati se svojimi ekzistencami kakor morda kje na Kranjskem, in gospoda meni najbrže, da je — doma!«

Gospod! Mi menimo, da je Slovenec povsod doma na slovenskih tleh, povsod, kjer bijejo slovenska srca, kjer se razlega mili jezik naš. Slovenec ne sme biti nikjer tujec na slovenski zemlji! On sam se ne sme čutiti tujca, in drugi ne smejo smatrati tujcem njega.

Kam bi prišli, ako bi hoteli izvajati Vaše načelo, da je Slovenec tujec, čim je prestopil politično mejo svoje ožje domovine! Ljudstvo ne zna razlikovati. Po takih naukih se sovražstvo kaj rado obrača ne toliko proti osebam, ampak proti prebivalstvu sploh iz druge kronovine, proti — bratu. Čujte! Prvi, ki bi morali umolkneti, bi bili n. pr. mi v uredništvu »Edinosti« in z nami vred bi bila zadeta od prekletstva »tujinstva« četa najdelavnejših probuditeljev naroda po Istri. Potem bi bili sicer »doma«, ali ta dom ne bi bil več naš — slovenski dom! Pa brez zamere, spoštovani gospod! Mi ne čemo zagovarjati ni Petra ni Pavla, ali Vašega dopisa nismo mogli in nismo smeli natisniti, ker bi bili grobokopi narodu, ako bi širili take nauke med narod!

Skrajna nesramnost. V svetem Ivanu napravita dva mladeniča Giovanni Germek in Giovanni Petrič ples. To bi še bilo, a če pomislimo, da razpošiljata za ta ples že sedaj vabila po hišah v italijanskem jeziku, mora to vsacega poštenjaka razljutiti. Da je še zgubljenih ljudi je res žalostno, a da se taka sodrga nahaja tudi pri nas, je že prežalostno. Vabimo vse prave Svetoivančane, da pokažejo tem mladeničem, da je nehal oni čas, ko smo mirno prenašali vsako razžalitev. Skušajmo, da ne pojde nobeden zraven ter da nihče ne daruje ni beliča v ta namen.

Zahvala. Za srečkanje na veselici ženske podružnice v Rojanu so darovali: g. Ante Truden 5 gld.; g. Aite 1 gld.; g. a Ema Abram 6 krožnikov s čašicami za črno kavo; g. a Drag. Ponikvar, bomboniero, č. g. M. Šašel, župnik v Istri, krasen tintnik; č. g. Zupančič, kapelan pri sv. Ivanu, krasno nočno svetilko; g. a Giurgievič dve lepi majhni vazi; g. a Delkin krožnik, steklenico in čašo; g. a Skert, klobuk za luč; g. a A. Piščane, zavitek razglednic; g. a Kranje sladčič in igrač; g. a Kavčič, igrač; g. a D. Guštin, košek za slike in 2 majhna kit. solnčnika; g. a A. Gustin, igračo in vezan prtič; g. a I. Mikelič kitajsko vazo in škatljičo sardin; g. a M. Debelak, karafino; g. a D. Kramer zavitek Ciril-Met. žveplenk, tobaka in papirja za cigarete; g. a Pavlina Venutti škatljo s sladčicami in dekoracijo; g. a H. Piščane 5 škatljic Ciril-Met. kave; g. a O. Mikelič 2 stenska koska za slike; g. a N. Pirjevec 2 podobi v okvirju in eno brez okvirja; društvo »Zarja« sliko rojanskih tamburašev; g. prof. Mandić 2 lepi hrv. knjigi; g. a Gržina 2 čaši in pripravo za zobotrebe; g. a F. Ipavec pripravo za zobotrebe in malo galanterijo; N. N. košek za sadje, šaljivo pripravo za smotke in lepo, majhuo vazo; g. a Strinjar vazo in krožnik z čašo za črno kavo; g. Premrú zavitek slik in razglednic, belo-modro-rudeč rog za cvetlice.

Zahvaljuje se iz srca vsem darovalcem in darovalkam

Odbor ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Rojanu.

Za cerkvico sv. Cirila in Metoda v Padričah so darovali nadalje sledeči gospodje:

Miller & Aichholz 3 gl., Jakob Bambič 2 gl., Rihard Aite, Zofija Hvala, Negode Anton, N. N. po 1 gl.; Marija Vodopivec, Katarina Kalan, Celare in Blazina, Mar. Čuček, Gregor Furlani, Drobnik Marija, N. N., Marica, E. P., Avgust Setučar, Em. Kumar, Franja Dougan, Ana Šenka, Ana ud. Gasperčič, Marija Frš, Marija Negode, Marija Kjuder po 50 nč.; A. Slavik 40 nč., M. Perhavec 30 nč., Frank Tereza, Jos. Komer, Fran Güttl, Veronika Zupančič, Jos. Jaklič, Sosič Apolonija, Terezija Pusnič, Marijana Baje in Mar. Bajt po 20 nč.; Matija Karmelič, Ana Gudrnal

Narija Güttl, N. Masotti, Jos. Sušmel in Marija Suban po 10 nč. (Pride še.)

Pevsko društvo „Slava“ pri sv. Mariji Magdaleni je sklenilo, da se korporativno udeleži slavnosti v Sežani.

Za podružnico družbe sv. Cirila in Metoda na Greti se je nabralo v veseli družbi pri g. Fr. Šeuku v Barkovljah 2 kroni.

Poziv. — Pozivljamo vse one posestnike v naši okolici, kateri se čutijo oškodovane po nalaaganju novega osebnega davka, da se nam prijavijo čim prej, da napravimo zanje prošnje oziroma pritožbe proti odmerjeni dohodarini.

Prijviti se je do 25. t. m. v pisarni kmetijske družbe od 9—10 pred poludne, Via Geppa št. 12. I.

Vsakdo naj prinese seboj plačilni nalog, ki ga je prejel!!

V sv. Križu bode dne 29. t. m. na dan sv. Petra, patrona tamošnje župne cerkve, lepa cerkvena slavnost. Kakor vsako leto bode procesija, v kateri bodeta pela dva pevska moška zbor. Pevsko društvo »Skala« se pripravlja lepimi slovenskimi pobožnimi pesmimi za isti dan, da pokaže, da se zanima za čast Bogu in narodu. Vohun.

Odbor „Slovenskega pevskega društva v Ptuj“ je sklenil prirediti letošnjo pevsko slavnost v Celji v nedeljo, dne 14. avgusta, in določil sledeče skladbe: 1. Hajdrih: »Jadransko morje«, moški zbor. 2. Foerster: »Pozdrav«, mešan zbor. 3. Bendl: »Križaci na morji«, mešan zbor. 4. Foerster: »Ave Marija«, šesteroglasen mešan zbor s spremljevanjem orkestra. 5. F. S. Vilhar: »Domovini«, moški zbor, novost, od društva s častnim darilom nagajena skladba. 6. L. Pahor: »Domovini«, mešan zbor, novost, od društva s častnim darilom nagajena skladba. — Odbor si je svest, da je storil svojo dolžnost; preskrbel je za koncert dve novi skladbi s svoječasnim razpisom dveh častnih daril, izbral za veliki koncert v vsakem obziru ugoden kraj, in odredil koncert v olajšanje oddaljenim gostom na jako priličen dan. Povoljna izvršitev in konečni srečni uspeh 14. avgusta pa bode zavisen od požrtvovalnosti in vneme č. gg. poverjenikov, raznih slovenskih pevskih društev, pojedinih pevk in pevcev. Slovensko pevsko društvo s sedežem v Ptuj, osnovano na najširši podlagi, ne razpolaga na svojem sedežu v Ptuj številnim in znamenitim pevskim zborom, ker so se razmere od njegove ustanovitve do danes korenito predrugečile društvu na škodo, njegova moč temelji v njegovih pravilih, sloni na njegovi širni organizaciji. Tužne narodne razmere po ponemčenih spodnještajerskih mestih in trgih zahtevajo neogibno in nujno obstanek društva z lahko gibljivim aparatom, ki prireja koncerte zdaj tu, zdaj tam, in če bi takšno še ne bilo, moralo bi se takoj ustanoviti z ozirom na narodne koristi. S tega stališča in z ozirom na sijajne in vidne dosedanje vspehe našega društva prosimo uljudno vse, naj izvrše svojo narodno dolžnost krepkim sodelovanjem in podpiranjem društvenega namena. Gospode poverjenike in tiste gospode, katerim smo poslali nabiralne pole, prosimo uljudno, da blagovolé pole z nabranimi doneski vrniti najdalje do 8. avgusta, da nam bo mogoče sestaviti račun.

Za odbor:

Dr. Bela Stuhec,
t. č. predsednik.

Poskusa samomora. V torek popoldne okolu 5. ure je bil poklican zdravnik z zdravniške postaje v ulico Pieta št. 2. Ko je prišel tja, je našel v zelo obupnem stanju 16-letno šiviljo Marijo Golobčič, ki je zavžila malo prej 20 gramov ogljenčeve kisline. Opral jej je želodec in naročil, da se jo prenese v bolnišnico. Vzrok takemu obupnemu početju je bil, da je nesrečnica bolehalo že kake tri leta. Predno je izvršila ta obupen čin, vzela je v roke razpelo ter molila. Na lice mesta je došel pol. oficijal Hasek, ki je spisal dotični zapisnik.

15-letna Amalija Colja, bivajoča na velikem trgu št. 6, se je sprla v torek popoldne se svojimi stariši ter je odšla od doma, rekši, da se umori. Ker je ni bilo več nazaj, šel je oče okolu 9. ure na policijo, kjer je vse naznanil. Bilo je 10. ura in pol, ko je neka odrasčena deklica vstopila v hišo št. 1 v ulici Crociera. Vrtar jo je zapazil ter jej je sledil. Ona je začela bežati. Ko je prišla do okna družega nadstropja, že se je nagnila, da bi se vrgla skozi isto, ali zgrabil jo je vrtar, ta hip dohitelši.

jo. Na to so poklicali hitro zdravnika z zdravniške postaje in mater Amalijino. Dekle so preveli v bolnišnico.

Sinoči je našel neki redar moža slonečega ob zidu na trgu del Sale. Vprašal ga je, kaj da počne tu? Mož mu je odgovoril: »Sit sem življenja, zato sem si prerezal vrat!« Ker je res krvavel in je bil ves prebledel, dal ga je redar sprovesti najprej na zdravniško postajo in potem v bolnišnico. Nevarnosti ni velike. Mož je 34-letni mizar Ivan Schindler, bivajoči ne trgu Trauner št. 1.

Nesreče. Včeraj zjutraj je bila povožena 53-letna perica Ana Znideršič iz Barkovej hšt. 155 na trgu ob štaeji. Sprovedena je bila na zdravniško postajo, ker je bila ranjena na desnej nogi in roki.

49-letnemu kamnoseku Štefanu Zlobcu se je zvalil precej težak kamen na levo nogo. Ranjen je precej. Sproveden je bil najprej na zdravniško postajo in potem v bolnišnico.

Taka nesreča se je pripetila 60-letnemu kmetu Mihajlu Tavčarju iz Repuja. Vsprejet je bil v bolnišnico.

Z Dunaja smo prejeli sledeče vabilo na zabavni večer slovenskega kluba, ki bo v soboto dne 18. junija t. l. v dvorani L. Pelikanove restavracije »zum Weingarten« VI. Getreidemarkt šte. 5, I. nadstropje. Na tem sestanku bode sodeloval pevski zbor sl. akad. društva »Slovenije«; tenor solo poje g. arh. Janko Krsnik v pesmih: »Na tujih tleh« in »Njega ni« od A. Nedveda, na glasovirju spremlja g. arh. Viktor Adamič. Slovenci na Dunaju! Pridite mnogoštevilno na poslednji sestanek v tej sezoni! — Začetek ob osmih zvečer.

Pred klubovim večerom o sedmih bode odborova seja podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaju.

Koledar:

Danes v sredo 15. junija: Vid, Modest in foviariši.
Jutri v četrtek 16. junija: Franc Regij, sp.; Beno, šk.

Solnani:	Lunin:
Izhod ob 3. uri 39 min.	Izhod ob 12. uri 58 min.
Zahod „ 8. „ 22 „	Zahod „ 5. „ 12 „

Ta je 25. teden. Danes je 163. dan tega leta, imamo torej še 200 dni.

Različne vesti.

Nesreča na železnici. V noči od minole nedelje je skočil s tira osobni vlak blizu Kijeve ravno na neki višini. Stroj in dvoje vozov so padli precej globoko, drugi vozovi pa so ostali na progi. Ranjenih je bilo 15 potnikov in 2 železničarja.

Zadnje vesti.

New-York 15. Iz ameriškega tabora v Guantanamo se javi, da so se Amerikani bojevali do sedaj uspešno. Položaj pa da je vzlie temu jako resen, ker so ameriške čete vsled nepretrganih bojov in prask proti napadom od španske strani že jako ohnemogle. Španci so obkolili ameriški tabor od vseh strani.

Madrid 15. Španski vladi javljajo iz Santiaga de Cuba, da se nahaja 17 ameriških ladij pred ondotno lukso. Da bi se bili Amerikani izkricali pri Santiagu de Cuba ali napad ponovili, o tem brzojavka molči.

Dunaj 14. Kakor se govori, se gotovo vpelje z mesecem avgustom novi užitinski davek na sladkor na podlagi §. 14 ustave.

Dunaj 15. Člani ogerske kvotne deputacije morejo dne 22. ali 23. t. m. na Dunaj, da nadaljujejo razprave o nagodbi.

Pariz 15. V zbornici se razširja menenje, da se ministerstvo težko vzdrži. Ministri se snidejo jutri popoldan na posvetovanje, potem pa mislijo, kakor se čuje, odstopiti. Glede oseb, iz katerih se naj bi sestavilo novo ministerstvo, so menjenja jako različna.

Dunaj 15. Poljski klub je sklenil v svoji večerajnji večerni seji, kjer se je razpravljalo o antisemitskih izgrelih v Galiciji, jednoglasno sledeče: Poljski klub obsoja ogorčenjem izgrede, ki so deželi na kvar. Odobruje energično postopanje namestnika grofa Pininskega ter nalaga predsedništvu kluba, da isto posreduje pri ministerskem predsedniku kot voditelju ministerstva za za notranje zadeve in pri pravosodnem ministru za energično podporo namestniku, da slednji lahko izdatno in energično postopa proti rogoviležem.

Najnoveja trgovinska vest.

New-York 14. junija. (Izvirni brzojav.) Pšenica za julij 89¹/₄ (včeraj 83), za september 75³/₄ (včeraj 75³/₄), za december 75³/₄ (včeraj 75), koruza za julij 36⁷/₈ (včeraj 36⁷/₈), za september 37¹/₈ (včeraj 37³/₄), mast 600 (včeraj 605).

Št. 432.

Natečaj.

V koperskem šolskem okraju je popolniti stalno ali provizorno mesto učitelja III. plačilne vrste in mesto podučiteljice na tro-razredni ljudski šoli s slovenskim učnim jezikom v Dolini.

Plača je utemeljena po deželnem zakonu z dne 14. decembra 1888 br. 1. zak. in ukaznik 1889.

Pravilno opremljene prošnje naj se vlagajo zakonitim putem pri podpisnem uradu v teku 4 tednov po tretjem razpisu v uradnem listu.

C. kr. okrajni šolski svet

V Kopru, dne 11. jun. 1898.

Predsednik:

Schaffenhauer.

Kolesar, a ne prodajalec naj sodi o kolesu!

Kdor želi omisliti si v resnici

kolo najboljšje vrste
od sloveče originalne znamke

„Styria“ Gradcu,

— naj se obrne do —

L. Colobig v Trstu,
ulica Commerciale št. 1, telefon št. 341.

Glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.

Slovenskega stenografa

vsprejme s 1. julijem 1898.

Dr. OTOKAR RYBAR, odvetnik
v Trstu.

Škropilnice
proti

peronospori
inženjerja
ŽIVICA,
in **brentači,**

kateri ostajajo zmiraj enaki in pripravljeni, bodisi v suhem ali v vodi, najtrajalni od vseh drugih. Dobivajo se v delavnici omenjenega v Trstu, v trgovinski ulici (Via Commerciale) št. 11, kjer se oddajajo tudi radovoljno prospekti in ceniki.

„Hôtel Nazionale“

v Trstu

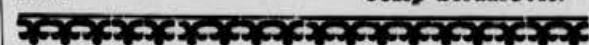
v ulici Vienna št. 4

se nahaja v bližini kolodvora južne železnice, pristanišča, poštne in brzojavnega urada ter je popolnoma prenovljen. Sobe se oddajajo po 80 kr. in naprej.

Postrežba najtočnejša. Govori se slovenski in hrvatski. Lastnik je almadinski Hrvat. Za obilni obisk se priporoča udani

Josip Berdardović.

„EDINOST“

Glasilo političnega društva „Edinost“
za Primorsko.

Izhaja v Trstu dvakrat na dan razen nedelj in praznikov.

Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo izdanje ob 1. uri popoldne. — Naročnina znaša: Obe izdani gld. 21.—; samo večerno izdanje gld. 12.—, (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdanje 3 kr., večerno 4 kr.

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:

Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghega št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Acquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja:

Na Greti pri gosp. Pogorelen, v Šklednju pri gosp. Antonu Sancin (Drejač) in pri Sv. Ivanu pri gospej Ani vdovi Gašperšič. — Izven Trsta prodaje se „Edinost“ na železniški postaji v Nabrežini in v Gorici v tobakarni gosp. Josipa Schwarz v Šolski ulici.

Slovenci! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasilo tržaških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti ohranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržaškem ozemlju in bramba nam po zakonu zajamčenih pravic.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V ednosti je moč!“

TISKARNA GUTENBERG

filijalka ces. kralj. univerzitetne tiskarne „STYRIA“

Sackstrasse 13 GRADEC Sackstrasse 13

Tovarna za obrtne in Conto - knjige.

(Sistem „Patent Workmann Chicago“)

Raztrirni zavod in knjigoveznica.

Priporoča se za prijazne naročbe s zadržilom primernih cen in točne postrežbe.
IZDELOVALNICA VSEH TISKOVIN.

časnikov, rokovnikov v vsakem obsežu, brošur, plakatov, cenikov, računov, memorandumov, okrožnic, papirja za liste in zavitkov z napisom, naslovnih listov, jedlinih list, vabil itd. — Bogata zaloga glavnih, Conto-Corrent-knjig, Saidi-Conti, Fakture, Debitoren, Creditorov, Cassa-knjig, Strazza, Memoriale, Journalov, Prima-note, odpravnih, menjicnih, Časo-zapadlih in knjig za kopiranje, vseh pomožnih knjig, raztrirnega (črtanega) papirja, svilenega papirja za kopiranje, listov iz kavčeka za kopiranje, skledic za kopiranje itd.

Za naročbe in nadaljna pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika:

ARNOLDO COEN v TRSTU, v ulici delle Acque št. 5.